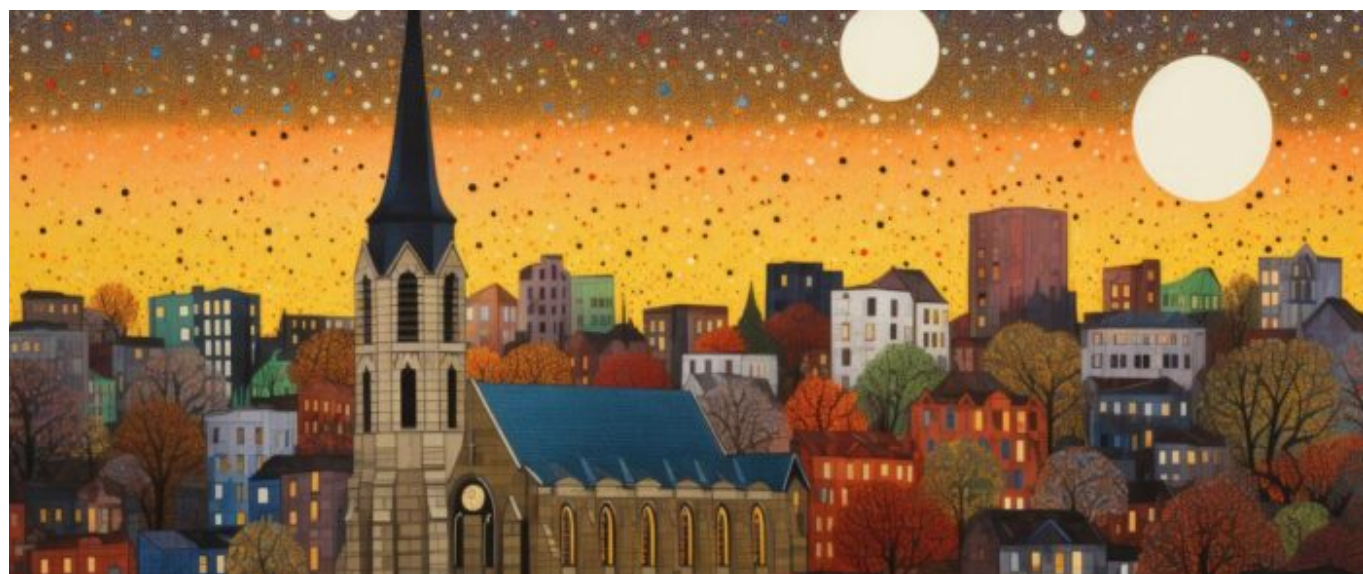

Následování: Hledání milosti: 4. Tísňivá otázka

Následování

Hledání milosti: Tísňivá otázka

Toto je čtvrtý díl z pětidílného fiktivního příběhu odehrávajícího se na počátku 90. let 20. století o kazateli Paulu Grahamovi a jeho sboru Grace United Church of Christ. V předchozím díle se celoživotní člen Paulova sboru nakazil virem HIV/AIDS. Navzdory svým obavám z této brutální nemoci nabídl Paul svému členovi sboru soucitnou pastorační péči.

Týden poté, co vedl bohoslužbu se svatým přijímáním na Tommyho klinice AIDS, se Paul vydal navštívit Tommyho rodiče, Teda a Evu. V té době už nikdo v rodině Bransonových nepředstíral, že Tommy není gay nebo že nemá AIDS. Během jejich návštěvy Ted Paulovi řekl: „Lékaři nám řekli, že Tommyho dlouhodobá prognóza je neradostná. Ale naštěstí se mu zatím daří mnohem lépe a doktoři

říkají, že zítra může jít z nemocnice domů.“

„To je skvělá zpráva,“ řekl Paul.

Eva, která vypadala znepokojeně, měla na svého kazatele důležitou otázku.

„Pane kazateli Paule, vzhledem k jeho diagnóze AIDS a hlubokému strachu, který v lidech vyvolává, bude Tommy stále vítán ve sboru Grace?“

Toho večera Paul vyprávěl své ženě Sarah o návštěvě u Bransonových a o Evině tísnivé otázce:
„Bude Tommy stále vítán ve sboru Grace?“

Pak Paul řekl: „V pastoračních kruzích si služebníci často kladou otázku: „Je tohle příkop, ve kterém jste ochotni zemřít?“ Je to náš způsob, jak se zeptat: „Stojí tato konkrétní bitva za to, abyste riskovali celou svou službu?“.

Od chvíle, kdy jsem zjistil, že Tommy má AIDS, o této otázce často přemýšlím. Rozhodl jsem se, že Tommyho další vztah se sborem Grace je příkop, ve kterém jsem ochoten zemřít. Ted, Eva a Tommy víc než kdy jindy potřebují společenství věřících, které jim pomůže projít touto noční můrou. Věřím také, že Tommyho nemoc nabízí našemu sboru mocnou příležitost ujasnit si naši základní identitu jako společenství milosti. Nejsem však naivní. Tento boj nebude snadný.“

„Věřím také, že Tommyho nemoc nabízí našemu sboru mocnou příležitost ujasnit si naši základní identitu jako společenství milosti.“

Paul pokračoval: „Smutnou skutečností je, že v médiích převládá strach, neznalost a dokonce hysterie ohledně AIDS. Lidé si myslí, že se mohou nakazit AIDS při náhodném kontaktu: objetí, podání ruky nebo použití stejné toalety. Dokonce i pobyt ve stejné místnosti s pacientem s AIDS připadá mnoha lidem ohrožující. Přestože jsou lidé ve sboru Grace dobrosrdeční, nebudou vůči těmto obavám imunní. Sám jsem měl podobné obavy, než jste mě vyvedli z omylu. Čím víc o této situaci přemýšlím, tím víc si uvědomuji, že budeme potřebovat odbornou pomoc, pokud chceme přesvědčit sbor, aby zůstal s Bransonovými a byl pro ně církevní rodinou.“

„Tak jaký je tvůj plán?“ zeptala se Sarah.

„Neznám ho dobře, ale ten mladý doktor, Richard Mosely, který sem v poslední době chodí se svou ženou Sandrou, se specializuje na infekční choroby.

Několikrát jsem se dnes informoval a dozvěděl jsem se, že doktor Mosely úzce spolupracuje s velkým počtem pacientů s AIDS. Pokusím se tedy doktora Moselyho získat, aby vedl osvětovou kampaň ve sboru.“

„To zní jako dobrý nápad,“ odpověděla Sarah. „Doufám, že bude spolupracovat.“

„Než to udělám,“ řekl Paul, „potřebuji vědět, že mám tvoji podporu. Mohlo by to pro mě skončit špatně. Pokud ano, bude to mít vážné následky pro celou naši rodinu.“

Sarah bez váhání řekla: „Máš mou plnou podporu, Paule. Tohle je příkop, ve kterém stojí za to zemřít.“

O dva dny později, poté, co doktoru Moselymu pečlivě vysvětlil podrobnosti situace, se Paul zeptal: „Byl byste ochoten pomoci našemu sboru zvládnout tuto obtížnou výzvu?“

Dr. Mosely odpověděl: „Bude mi ctí, když to udělám.“

Jakmile se Paul vrátil domů, řekl Sarah o ochotě doktora Moselyho pomoci. Pak řekl: „Během posledních několika měsíců jsem se nesmírně sblížil s Tommym, Tedem a Evou. U všech tří jsem si uložil spoustu žetonů do své pastorační banky. Zítřka si tedy pár těchto žetonů nechám proplatit“.

Druhý den odpoledne se Paul vydal navštívit Evu, Teda a Tommyho.

„Potřebuji, abyste mi dali měsíc na přípravu sboru Grace na tuto výzvu. Během následujících čtyř týdnů vás žádám, abyste se neúčastnili bohoslužeb. Během této doby budeme lidi ve sboru Grace vzdělávat v problematice AIDS a připravovat je na přijetí Tommyho zpět do sboru“.

Důvěřovali úmyslům svého kazatele a souhlasili.

V následujících čtyřech týdnech se ve sboru Grace Church konal rychlokurz o HIV a AIDS, který vedl především doktor Mosely a jeho žena Sandra, lékárnice. Paul se k nim připojil ve svých prezentacích a nabídl teologický pohled a pohled sborové rodiny. Od velkých shromáždění až po malé skupinky se do probíhajícího vzdělávání a rozhovoru zapojil prakticky každý člen sboru.

Týden a půl před Tommyho návratem do sboru Grace svolal Paul celosborové setkání, aby shrnul, co se členové naučili a o čem diskutovali.

„Dnes večer jsme se sešli, abychom si promluvili o situaci s Tommym. Již několik týdnů spolu všichni na toto téma hovoříme. Pokud máte nějaké závěrečné otázky nebo připomínky, dnes večer máte příležitost je vznést.“

„Nevystavím své děti nebezpečí, abych dokázal nějaký teologický názor kazatele Grahama.“

Vzápětí Glenda Elderová, matka se třemi malými dětmi, řekla: „Pokud se Tommy Branson vrátí do sboru Grace, odcházím. Nevystavím své děti riziku, abych dokázala nějaký teologický názor kazatele Grahama.“

Ačkoli spousta lidí měla k přivítání Tommyho zpět do sboru pozitivní připomínky, několik členů sboru se připojilo k názorům Glendy Elderové.

Paul si *zjevně* uvědomoval, že *to nebude snadné*.

O několik dní později obdržel Paul v kanceláři sboru anonymní dopis.

Kazateli Grahame,

V našem sboru jsou lidé, kteří s homosexualitou nesouhlasí. Bible říká, že je to špatné, a nemyslíme si, že by náš kazatel měl naznačovat, že je to v pořádku. Spousta lidí zde nechce být v blízkosti člověka s AIDS. Ohrožuje to nás všechny. Pokud budete pokračovat v prosazování této agendy, opustím sbor Grace Church, a nebudu jediný.

Znepokojený člen

Paul okamžitě pocítil svíravý pocit v břiše. Zajímalo by mě, kolik lidí se cítí podobně. Dělá snad obrovskou chybu?

Pavel si znovu přečetl dopis. Pak ho hodil do koše.

V tomhle příkopu jsem ochoten zemřít.

Následující neděli ráno, týden před plánovaným návratem Bransonových, Pavel předstoupil před shromáždění a přečetl Marka 1,40-43.

Přišel k němu muž s malomocenstvím a na kolenou ho prosil: „Jestli chceš, můžeš mě očistit.“ Ježíš naplněn soucitem natáhl ruku a muže se dotkl. „Jsem ochoten,“ řekl. „Buď čistý!“ Okamžitě ho malomocenství opustilo a byl uzdraven.

Po čtení Pavel řekl: „V Ježíšově době lidé považovali malomocné za nečisté. Nikdo by se k malomocnému nepřiblížil, natož aby se ho dotkl. Byli vykázáni ze svého společenství a ponecháni, aby trpěli a zemřeli sami. Ježíš však takové nelidské zacházení odmítal. Místo toho viděl lidi s malomocenstvím jako milované Boží děti, které potřebují dotek, lásku a uzdravení. Dnešní text nám říká, že se Ježíš plný soucitu dotkl malomocného a uzdravil ho.

„V posledních měsících jsem strávil hodně času s mnoha mladými muži, kteří mají AIDS. Někteří z nich byli opuštěni svými rodinami. Mnoho dalších bylo odmítnuto svými sbory. Všichni jsou vystrašení a zoufale potřebují lidskou lásku, teplo a dotek. Ve skutečnosti jsou lidé s AIDS novodobými malomocnými. Stejně jako malomocný z dnešního čtení potřebují soucit a uzdravující dotek milosti.“

„Před více než rokem,“ připomněl Pavel, „jsem vám hned první neděli na tomto místě řekl, že když jsem se poprvé doslechl o našem sboru, přitahoval mě jeho název – Sbor Milost (Grace Church). Zmínil jsem se o tom, že v dnešním světě lidé zoufale potřebují milost, a ne odsouzení. Řekl jsem vám, že mým snem pro náš sbor je, abychom vždy dostáli svému jménu.

„Příští týden se do sboru Grace Church vrátí **Tommy Branson**. Celý měsíc jsme se od doktora Moselyho, vysoce uznávaného odborníka v oblasti AIDS, dozvídali, že Tommy není zdravotní hrozbou pro nikoho z nás ani pro naše děti. Tommy, Ted a Eva potřebují společenství milosti víc než kdykoli předtím za celý svůj život. Je načase, abychom se vzchopili a tuto milost jim nabídli.“

Následující neděli se Ted, Eva a Tommy Bransonovi vrátili do sboru Grace. Seděli ve své lavici jako vždy. Několik lidí je pozdravilo. Ale napětí bylo hmatatelné.

Po úvodním chvalozpěvu se Pavel postavil do čela shromáždění a jako každou neděli řekl: „Kristův pokoj s vámi.“ Lidé odpověděli: „A také s tebou.“ Pavel pak řekl: „Přicházíme sem dnes nejen jako jednotlivci, ale jako církevní rodina. Pozdravte se prosím navzájem v křesťanské lásce a společenství.“

Tím se hráz strachu a nevědomosti protrhla.

Lidé stojící kolem rodiny Bransonových nejprve nevěděli, co mají dělat. Nakonec Sarah, doktor Mosely a jeho žena Sandra záměřili k Bransonovým, podali jim ruce a vřele a láskyplně je objali. Tím se hráz strachu a nevědomosti protrhla. Téměř každý z přítomných přistoupil k manželům Bransonovým, potřásl jim rukou, poplácal je po zádech nebo je objal a přivítal je doma v Grace. Předávání pokoje, které obvykle trvalo asi minutu, skončilo za patnáct minut.

Paul se nikdy v životě necítil na svůj sbor pyšnější.

Mělo to však svou cenu. Jak Paul později vysvětlil svému nejlepšímu příteli Billu Sanfordovi během telefonátu: „Ten člověk, který mi napsal ten anonymní dopis, řekl pravdu. Spousta lidí ve sboru

nebyla nadšená z toho, že mají ve svém sboru homosexuála s AIDS. Pokud vím, ztratili jsme kvůli rozhodnutí přijmout pacienta s AIDS asi 10 % členů. Nemyslím si, že jsou to špatní lidé, jen se bojí. Ale odešli a už se nevrátí.

„Nakonec však věřím, že toto rozhodnutí pomůže vybudovat v naší komunitě pověst sboru Grace jako společenství soucitu, inkluze a otevřenosti. Již nyní jsme zaznamenali výrazný nárůst počtu prvních hostů. Myslím, že se nám podaří pevně stanout na nohou.“

Paulův instinkt se ukázal jako správný. Během jednoho roku Grace daleko více než vyrovnala rozdíl v počtu ztracených členů. Lidé ve městě začali slyšet příběhy o otevřeném společenství Milosti a chtěli být jeho součástí.

Rok a půl poté, co byl Tommymu poprvé diagnostikován AIDS, se Paul jednoho čtvrtletního odpoledne postavil za kazatelnu v Grace, podíval se na své shromáždění a řekl: „Dnes odpoledne jsme se tu sešli, abychom uctívali Boha a svědčili o své víře, když si vzpomínáme a společně vzdáváme hold životu Tommyho Bransona. Kéž nám Bůh udělí milost, abychom v bolesti našli útěchu, ve smutku naději a ve smrti vzkříšení.“

Zaplněná modlitebna, v níž seděli lidé, kteří měli Tommyho rádi, chtěla také vyjádřit svou lásku a podporu Tedovi a Evě. Přestože Paul cítil hluboký zármutek nad Tommyho smrtí, cítil také ohromnou vděčnost za privilegium sloužit jako kazatel milující a milostí naplněného sboru.

Několik dní po pohřební bohoslužbě se Paul zastavil u Teda a Evy doma na návštěvu.

Eva řekla: „Paule, chceme tobě a celému sboru poděkovat za vaši láskyplnou službu Tommymu během jeho nemoci. Odvedli jste také skvělou práci na jeho pohřbu.“ Na okamžik se zakuckala a musela přestat. Když se jí vrátil hlas, řekla: „Ted a já si hluboce vážíme všeho, co jste pro Tommyho i pro nás udělali. Máme vás rádi a jsme moc rádi, že jste naším kazatelem.“

Téměř hodinu Paul, Ted a Eva hovořili o Tommym, rozhovor se střídal se smíchem i slzami. Při rozhovoru si Paul říkal: *Jaká je to mimořádná výsada být kazatelem.*

Paul ještě nemohl vědět, že pro něj i pro sbor Grace UCC se rýsuje mnohem větší výzva než nabídnout pohostinnost homosexuálovi s AIDS.

Martin Thielen

[Baptist News Global](#)

Předchozí díly:

Hledání milosti: 1. Nezbytný konec

Hledání milosti: 2. První neděle

Hledání milosti: 3. Nejhuře strážené tajemství

Hledání milosti: 4. Tísňová otázka

Hledání milosti 5. Ohnout nebo zlomit

Martin Thielen

Martin Thielen, bývalý redaktor časopisu *Proclaim* a penzionovaný sjednocený metodistický duchovní, je tvůrcem a autorem webu www.DoubtersParish.com. Před přestupem do UMC (United Methodist Churches) působil jako redaktor časopisu *Proclaim magazine* v *Baptistické radě nedělních škol* (*The Baptist Sunday School Board*).

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)